

Sagsøgte: C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21)

Konklusion

Artikel 15, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, artikel 9, stk. 3 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse samt artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

en retslig myndigheds prøvelse af overholdelsen af de af EU-retten følgende betingelser for, at frihedsberøvelsen af en tredjelandsstatsborger er lovlig, skal føre den retslige myndighed til af egen drift og på grundlag af de oplysninger i sagsakterne, som den har fået kendskab til, som suppleret eller præciseret under den kontradiktoriske procedure for denne myndighed, at konstatere en eventuel manglende opfyldelse af en lovlighedsbetingelse, som ikke er blevet påberåbt af den pågældende person.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-163/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – erstatning for en skade, som er forvoldt af en praksis, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF – hemmelige aftaler om prissætning og bruttoprisstigninger for lastbiler i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – direktiv 2014/104/EU – regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret – artikel 22, stk. 2 – anvendelse ratione temporis – artikel 5, stk. 1, første afsnit – begrebet relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed – artikel 5, stk. 2 – fremlæggelsen af nærmere angivne beviser eller relevante kategorier af beviser på grundlag af rimeligt tilgængelige faktuelle oplysninger – artikel 5, stk. 3 – vurdering af proportionaliteten af anmodningen om fremlæggelse af beviser – afvejning af parternes og tredjemands legitime interesser – omfanget af de forpligtelser, der følger af disse bestemmelser)

(2023/C 7/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD m.fl.

Sagsøgte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret

skal fortolkes således, at

henvisningen heri til relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed, også omfatter beviser, som den part, som anmodningen om fremlæggelse af beviser er rettet til, skal udarbejde ex novo ved at samle eller klassificere oplysninger, viden eller data, der er undergivet vedkommendes rådighed, med forbehold for en streng overholdelse af dette direktivs artikel 5, stk. 2 og 3, der pålægger de nationale retsinstanser, for hvilke søgsmål er indbragt, at begrænse fremlæggelsen af beviser til det, der er relevant, rimeligt og nødvendigt, under hensyntagen til denne parts legitime interesser og grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT C 252 af 28.6.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2022 — straffesag mod DELTA STROY 2003 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad — Burgas — Bulgarien)

(Sag C-203/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2005/212/RIA – anvendelse – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for manglende betaling af skyldige afgifter – begrebet »konfiskation« – artikel 48, 49 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – sanktioner af strafferetlig karakter – princippet om uskyldsformodning, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf – ret til forsvar – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for en overtrædelse begået af denne juridiske persons repræsentant – parallel straffesag mod denne repræsentant, der ikke er afsluttet – proportionalitet)

(2023/C 7/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad — Burgas

Parter i straffesagen

DELTA STROY 2003

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Burgas

Konklusion

Artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den nationale ret kan pålægge en juridisk person en strafferetlig sanktion for en overtrædelse, for hvilken en fysisk person, der har beføjelse til at forpligte eller repræsentere den juridiske person, er ansvarlig, såfremt denne juridiske person ikke har fået mulighed for at bestride, at den pågældende overtrædelse foreligger.

(¹) EUT C 228 af 14.6.2021.